

vil støtte Hobro i denne Sag, kan jeg ikke lade være at anke over den Modstand, som navnlig Hobro Byraad i Aarenes Løb har viist mod at søge at raade Bod paa det uheldige Forhold ved, at Banegaarden ligger saa langt fra Byen. Der ligger mellem Banegaarden og Kjøbstaden en Forstad, hvis officielle Navn er forskjellig for de forskjellige Dele, men som i daglig Tale kaldes Haastrup Huse. Disse ere uheldig stillede, fordi de paa Grund af Afstandsbestemmelserne i Landkommunalloven og fordi de altsaa have Kjøbstaden for nær paa sig, ere forhindrede fra at drive forskjellig Slags Handel, og disse Haastrup Huse have ogsaa adskillige Gange forgjæves gjort Forsøg paa at komme ind i Kjøbstaden. Naar de bleve indlemmede, vilde Kjøbstaden jo komme til at nærme sig i en ganske anden Grad end nu til Jernbanegaarden, saa at der næppe vilde blive saa megen Trang som nu til at faae den nærmere eller overhovedet blive Spørgsmaal om at flytte Banegaarden, hvilket vilde være meget vanskeligt paa Grund af Terrainforholdene og dermed forbundne Omkostninger. Det, jeg principielt vil anbefale, er, at den Linie bibeholdes, som er foreslaaet af Regjeringen og kommer til os fra Landstinget; men skulde imod mit og Manges Nøste en anden Linie blive valgt, vil jeg lægge det høie Thing stærkt paa Sinde, at man vælger en Linie, som skader Hobro mindst, en Linie altsaa, som berører den saa lidt af dens Opland som blot muligt. Men jeg tror rigtigst, at man maa sige, at naar der er anstillet saadanne Undersøgelser som de, der ere anstillede i mange Aar af Private og tillige af den ærede Regjering om, hvilken Vanelinie der var den ønskeligste, og man saa er kommen til Resultatet, at Linien Hobro—Vøgtør maa anses for at være den ønskeligste, er der derved stabt et Argument for foreløbig at blive ved denne Vanelinie. Viborgbanen kan saa altid komme. Den kan jo komme som en direkte Linie fra Vøgtør til Viborg. Men det forekommer mig, at Stansens Hobro—Vøgtør ikke alene tjener Vøgtørs Interesser bedst, men ogsaa bedst vil kunne tilfredsstille Himmerlands Krav paa en Jernbaneforbindelse med de andre Dele af Landet. Jeg skal altsaa anbefale at blive staaende ved denne Linie, saaledes at de Ulemper, der klæbe ved Hobrobanegaardens Fjernhed fra Byen, afhjælpes ved, at der til Lovforslaget knyttes som Betingelse for Anlæget, at det Terrain, der ligger mellem Banegaarden og Hobro Kjøbstad, de saakaldte Haastrup Huse, blive indlemmede i Kjøbstaden.

Thorup: Jeg har ikke havt saa lidt tilovers for en Vøgtørbane til Hobro By, før jeg hørte det ærede Medlem, der nu udtalte sig; men det ærede Medlems Bemærkninger have givet mig Anledning til nu at fravaade at gaa til Hobro. Han godtgjorde nemlig, at siden de der have faaet Jernbanen, ere de blevne uheldig stillede derved, at deres Handel gik Nord paa til Aalborg eller Syd paa til Randers, og saa frygter jeg rigtigst, for, at naar de faae denne Vanelinie til Vøgtør, vil ogsaa det sidste Opland, de have tilbage, gaa tabt for dem. Altsaa den Grund, han fremsførte for Hobro—Vøgtørlinien, tror jeg ikke forsvarer denne Linie. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem er i Bidsfarelse, naar han mener, at Himmerland er Hobros Opland. Nei, der tager han meget feil. Naturligvis kunne vi fra Himmerland kjøre ind til Hobro, det indvømmer jeg — jeg hører nemlig ogsaa til dem, der bo i den sydlige Del af Himmerland —, men jeg kan forstikke, at bortset fra de Markeder, det ærede Medlem omtalte, gaar den sydlige Del af Himmerlands Handel og Omsætning til Viborg, og komme vi nordligere op, gaar den til Aalborg og Vøgtør. Altsaa, jeg beklager, at disse Udtalelser fra det ærede Medlem ere komne frem, fordi de, hvor vel stemt jeg end er for Hobro — der, da jeg bor i Rinds Herred, hører med til min Herredsfogeds Jurisdiktion, saa man kan jo nok forstaa, at jeg ser med venlige Øine paa den — have bragt mig til at overveie, om det nu ogsaa vilde være rigtigst at gaa med Banen til Hobro. Jeg tror, at naar vi skulle bygge en Bane, skulle vi ikke lade de lokale Hensyn være raadende. Vi skulle se paa, hvad der som Helhed er til Fordel for Staten, og ser jeg paa det, og altsaa ser bort fra, at jeg har min Herredsfoged i Hobro, kan jeg ikke nægte, at jeg maa betragte det som utvivlsomt, at Viborg—Vøgtør Linien er den heldigste Linie, fordi den drager et større Opland til for de forholdsvis mindste Penge. Det er en bekendt Sag, at Viborg—Vøgtør Linien ikke koster nær saa meget som Hobro—Vøgtør Linien, og det er lige saa bekendt, at der drages mange flere Tønder Hartkorn og ligeledes mange flere Indbyggere ind under denne Linie, end der vilde drages ind under Hobro—Vøgtør Linien. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) mente, at der vilde drages 30,000 Mennesker ind under Viborg—Vøgtør Linien og 7,000 Tønder Hartkorn. Efter de Undersøgelser, som for Næsten ere foretagne, saa vist jeg erindrer, af en af